

af de nævnte Omstændigheder, er Modparten, selv om han maatte være bekendt med deres Indtræden, berettiget og forpligtet til at betragte dem som sig uvedkommende, saa længe han ikke har modtaget nogen Tilkendegivelse om Fuldmagtens Ophør.

§ 52.

Som bemærket i Motiverne til det tidligere Udkast har Grundsætningen for uanmodet Forretningsførelse hidtil ikke i dansk Ret — saaledes som i de fleste fremmede Proceslovgivninger — fundet nogen almindelig Anvendelse for Retssagers Vedkommende. Kun med Hensyn til Fogedforretninger, der fremmes imod en fraværende Rekviritus, har det i Konsekvens af den nævnte Grundsætning været antaget, at det kan tillades Personer, som staa i et nærmere Forhold til Rekviritus, at anføre, hvad de maatte vide at erindre imod Forretningen, uagtet de ikke have nogen Fuldmagt fra Rekviritus, jfr. ogsaa Bestemmelsen i Konkurslovens § 160, 2det Stykke. Man har imidlertid ment, at der burde gives Principet for uanmodet Forretningsførelse saa vidt en Anvendelse paa Retssager, som Hensynet til Modpartens Ret overhovedet tilsteder, og har derfor optaget Bestemmelserne i § 52, der — bortset fra Tilføjjelsen „naar saadant kan ske uden væsentlig Ulempe“ — ganske svarer til det tidligere Forslags § 72. Bestemmelsen vil i øvrigt være anvendelig, saavel hvor ingen møder med Angivende af at være befuldmægtiget af Parten, som hvor den foregivne Fuldmægtig ikke er i Stand til behørig at legitimere sig.

Kapitel VII.

Retsmøder og Retsbøger.

De i Udkastet optagne fra det tidligere Forslag afvigende Regler om Appel have nødvendiggjort forskellige ny Regler om Protokollation. Særlig under Hensyn her til har man foretrukket i nærværende Kapitel kun at optage de almindeligste Protokollationsregler, medens de nærmere Regler desangaaende ere optagne paa de forskellige Steder i Udkastet, hvor de hver for sig høre hjemme.

I øvrigt er Indholdet af dette Kapitel i det hele svarende til Reglerne i det tidligere Forslags 1ste Afsnit Kapitel VII. De Forandringer, der ere gjorte, ere enten rent redaktionelle eller bestaa i saadanne

af praktiske Hensyn foretagne Smaaændringer, som der bedst vil kunne gøres Rede for ved de enkelte Paragrafer. De Bestemmelser, der i Indhold svare til Bestemmelser i Straffeprocessudkastet, er der givet samme Affattelse som disse.

Det tidligere Forslags § 78 er kun udeladt, fordi en tilsvarende Regel findes i Udkastet til Lov om Domsmagtens Ordning § 26. — Det tidligere Forslags § 89, 2det Stykke, er udeladt som overflødig ved Siden af den i Udkast til Lov om Domsmagtens Ordning § 40 optagne almindelige Regel.

§ 54.

Ligesom i det tidligere Forslag beskrives der her Førelse af en *Sagliste* og en *Retsliste*. Saglisten er blot et Register over de for Retten indbragte Sager. Sagerne opføres følgelig aldrig mere end en Gang paa denne, nemlig saa snart Retten første Gang kommer i Berøring med dem, hvilket i Reglen vil være ved Berammelsen, jfr. §§ 84, 201, 247 og 274, eller ved Anmeldelsen efter § 200, 2det Stykke, eller § 273, 3die Stykke. Retslisten derimod er en Slags Dagsorden, paa hvilken opføres de Sager, der skulle foretages paa hver enkelt Dag, enten fordi de oprindelig ere berammede til den Dag, eller fordi de ere udsatte til den Dag.

Det tidligere Forslags § 79 indeholdt nogle enkelte detailmæssige Forskrifter angaaende Retslistens Førelse, der her ere udeladte, da de dog ikke vare udtømmende og nærmest have deres Plads i en Instruks. Dels af Hensyn til den Interesse, Retslisternes Førelse og Bekendtgørelse vil have for store Grupper af Publikum, dels for paa dette Omraade at tilvejebringe en ensartet Fremgangsmaade ved de forskellige Retter, foreslaas det at lade Justitsministeriet give de nærmere Regler desangaaende.

Reglerne i 2det og 3die Stykke ere — som udviklet i Motiverne til det tidligere Udkast — motiverede ved følgende Betragtning: Da spildte Retsmøder ved den mundtlige Procedure kunne medføre betydelige Ulemper, naar Vidner langvejs fra ere komne tilrejsende, naar Parterne have givet personligt Møde for at afhøres o. desl., bør alt muligt gøres for at forhindre saadanne unyttige Møder. Aldeles kan man naturligvis ikke fjerne denne Ulempe, men det vil uden Tvivl være et gavnligt Middel til at formindske den, naar Retten eller — uden for Retsmøde — dens Formand faar en almindelig Myndighed til at give